

COLOANA FRUNTAȘILOR

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PORTRETUL UNUI FRUNTAȘ ÎN LUPȚA PENTRU PACE

URZICA

Traducerea titlurilor (de sus în jos):

- 1) PRAVDA — Decretul Păcii
- 2) PRAVDA — Rezultatele primului cincinal
- 3) PRAVDA — Constituția U. R. S. S.
- 4) PRAVDA — Ziua Victoriei
- 5) PRAVDA — Legea pentru apărarea păcii
- 6) PRAVDA — Spre noi succese în construirea comunismului

**Măreția și gloria acestor cuvinte
nu le vor șterge niciodată anii**

Desen de N. LISOGORSKI (din „Krokodil”)

DE VORBĂ CU GHIDUL

În muzeul Armatei Sovietice din Moscova în aceeași vitrină sînt expuse cizmele de lac ale fasciștilor din vara lui 1941 și șoșonii de stof din timpul fugii lor din anul 1943...

„Pe același raft stau în muzeu,
Cizme de lac, lucioși botfori.
Și lingă ei, sub colbul greu
Șoșoni de stof comozi, ușori...

Cu-aceste cizme au trecut
În miez de iunie, singeros,
Să nu le ude-n vad la Prut,
N-au coborît din tancuri jos!

De la Berlin la Stalingrad
Tot cizme moi, cizme de lac,
După prestață, după grad...
Dar le-am venit curînd de hac!

Grăbiți, din fugă au schimbat
Cizme de lac, nobili botfori,
Pe-acești șoșoni de stof presat
Atît de sprinteri și ușori...

Din Stalingrad pin' la Berlin
Au rupt șoșoni din stof croișt,
Și după cît minte mai țin
Chiar și desculți fugeau zoriți!”

... Hei, pretendenți, ce mai visați
Nou titlu de „cuceritori”
E bine-n raniță să luați
Șoșoni de stof, comozi, ușori...

NICOLAE TĂUTU

Cu respect

Tovarășului Simona Alexandru, conducător t

Așadar, tovarășe conducător tehnic, iată-ne în plină primăvară, la început de mai, cu belșug de flori și soare. Ce ar putea fi într-adevăr mai coplesitor decît această lună zglobie, cu beteală de raze jucăușe și cu zugrăveală sinilie, limpede, pe bolta fără sfîrșit, care dăruiește îndrăgostiților răscolitoarele nopți de mai, iar dumneavoastră, răscolitorul pînă de mai.

Am încercat, tovarășe Simona, această sficoasă introducere cu iz de poezie, pentru că noi am deslușit de multă vreme firea dumneavoastră sentimentală. Vă cunoaștem sensibilitatea și romantismul care aduce cu sine, înăuntrul cooperativei, o boare suavă, senină, îmbietoare, albă, roză sau neagră, după cum este și conținutul damigenei. Pentru că pîntecoasele damigene sînt prima dumneavoastră slăbiciune. De cum vă pătrundeți de adierea gradelelor, vă și aprindeți! Și cum vă aprindeți, beți de stingeți!... Nu sînteți doar pompier să vă stingeți cu apă chioară!... Așa e, tovarășe Simona? De ce să nu mărturisim cîștit? Nu-i mai frumos să stăm strîmb și să judecăm drept? (De altfel „Odobeștiul” nici

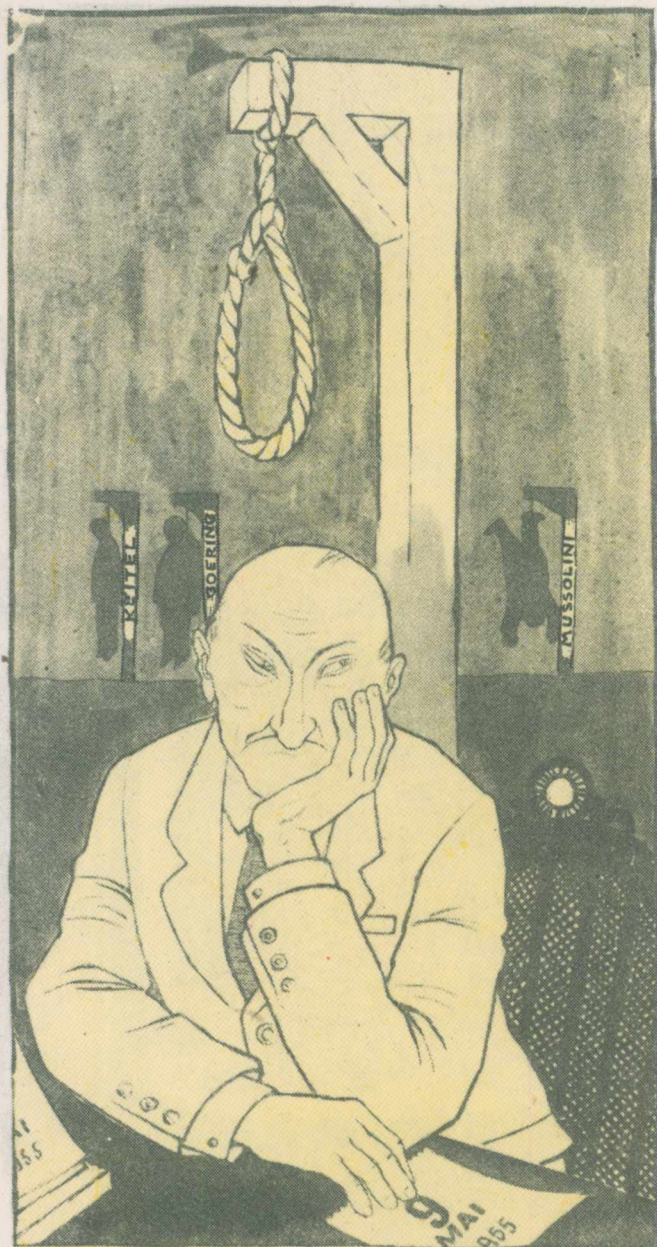
nu v-ar îngădui să se fel decît strîmb)... Și a brele dumneavoastră mentale, departe de a cate în potopul vă de „Odobești” pe care sorbiți, vibrează par puternic, încît pun în și miinile. Așa se va din punct de vedere și penal, de ce ați citeva arderi violente durle cooperativei, urma cărora au fost nizate pe la diferite rante, mii de lei... Inișibilă, ce mai...

E știut, și dumneaștiți mai bine decît ni ritorii aștilaltî, că o sentimentală, covîrșită sibilități, are, ca super frumosul! Pentru ur mai de rînd, ideea de este adesea reprezeni un colț sălbatic al iar pentru alții, mai r frumosul înseamnă un zugrăvit de o mină mă Pentru dumneavoastră de frumos este împli o imagine mai concre natură, nici tablou. I pantofi!... Ne gîndim l tofi sustrași din coop într-un acces de pi șișnit din vîltoarea sen talismului. Asta e ce

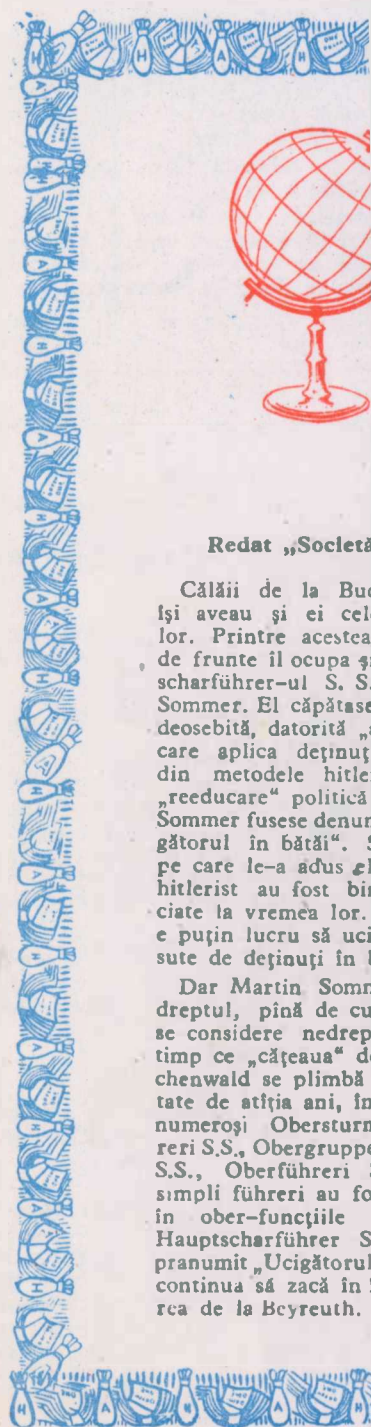

— Ce să facem, mister, merge greu. Nu reușim să înhăămăm pe nimeni !

ED

ADENAUER: — Über alles...?

Redat „Socletă

Călăii de la Buc
și aveau și ei cele
lor. Printre acestea,
de frunte îl ocupa și
scharführer-ul S. S.
Sommer. El căpătase
deosebită, datorită „e
care aplica deținuții
din metodele hitler
„reeducare” politică:
Sommer fusese denun
gătorul în bătăi”. S
pe care le-a adus el
hitlerist au fost bin
ciate la vremea lor.
e puțin lucru să uci
sute de deținuți în b

Dar Martin Somr
dreptul, pină de cui
se considere nedrept
timp ce „căteaua” de
chenwald se plimbă l
tate de atîția ani, în
numeroși Obersturm
reri S.S., Obergruppe
S.S., Oberführeri S
simpli führeri au fos
în ober-funcțiile l
Hauptscharführer S.
pranumit „Ucigătorul
continua să zacă în l
rea de la Beyreuth.

— Atețiune, dragă Konrad, Paris se scrie cu un singur S!

IN LAGĂRUL PĂCII, COLOANE DE MANIFESTANȚI

ÎN LUMINA FAPTELOR

IN LAGĂRUL IMPERIALIST, „COLOANĂ”... PENTRU MANIFESTANȚI

Desen de M. GION și I. ROSS

Până la urmă însă i-a venit și lui rindul. Acum câteva zile, autoritățile sdenaueste l-au eliberat pe Martin Sommer, socotind „nepotrivită” deținerea lui în închisoare.

Din punctul lor de vedere, otivarea autorităților adeneriste este justă. Cu „tantele” sale „Ucigătorul în lităi” este mai potrivit alături de autoritățile bonn-iste scit sub paza lor. Nu înpe nici o îndoială că el va uși curînd să ocupe locul care-l merită în societatea lenaueristă.

dispozițiunile prezentului tratat”.

Ca adevărați gentlemeni, însă, „înălții contractanți” ai tratatului din 1947 au ratificat, în 1955, acordurile de la Londra și de la Paris, prin care fac din Germania neonazistă, „o amenințare pentru pace”, îi oferă mijloacele „să violeze obligațiunile ei privitoare la dezarmare” și iau toate „angajamentele incompatibile” pe care s-au obligat solemn să nu le ia.

Tratatul de la Dunkerque? Ce să mai vorbim de tratat dacă și francezii și englezii par a fi uitat chiar de Dunkerque.

Diplomație...

La 1 aprilie, un grup de pogromiști afgani trădători, înarmați cu bâte, revolvare și cuțite, au pătruns cu forța în localul consulatului afgan din Pechavar, capitala Pakistânului, l-au amenințat pe consul cu moartea și au furat din safeuri numeroase documente cu care au plecat în voie.

Guvernul afgan a cerut extrădarea huliganilor. Autoritățile pakistane au refuzat însă cererea pe motiv că între Afganistan și Pakistan nu există o convenție de extrădare, semnată și ștampilată.

Autoritățile din Berna au trimis o călduroasă telegramă de felicitare colegilor din Pechavar.

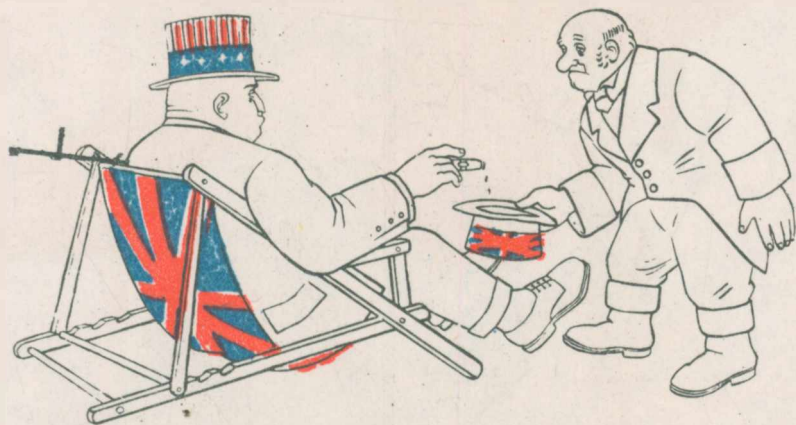
Pham Van Giao, fostul prim ministru al lui Bao Dai, a defraudat suma de 270 milioane franci și a fugit în Italia. Van Giao fusese la început farmacistul lui Bao Dai, care-l numise apoi vice-președintele guvernului sud-vietnamez. El a realizat sume fabuloase de pe urma traficului cu devize. Astăzi, fostul ministru și farmacist se află în Italia, iar poliția sud-vietnameză... a înghițit hapul.

Mario Scelba, primul ministru italian, a vizitat S.U.A. pentru a aranja poziția economică foarte întunecată a Italiei.

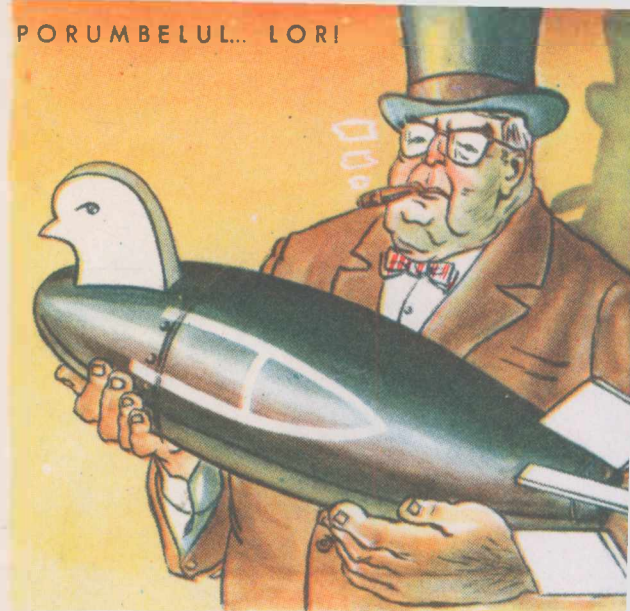
Printre alte argumente în favoarea lui, presa americană citează și calda recomandare a ambasadoarei Washingtonului la Roma, Mrs. Claire Booth Luce, posesoarea „celor mai frumoase picioare” după Marlene Dietrich. Ziarele americane scriu că Mrs. Luce a colaborat intens cu Mario Scelba și a elaborat „în comun” ordinea de zi a problemelor pe care premiul italian le discută în S.U.A. Avînd în vedere situația grea care a rezultat pentru Italia de pe urma acestei colaborări, se poate spune că ea s-a făcut mai mult cu... picioarele decît cu capul.

Criticul american Cowley constată că, printre cărțile de mare succes apărute în S. U. A., editorii americani consideră în mod special pe acelea în care se arată cum se poate slăbi cit mai repede... În ce privește cărțile mai serioase, editorii sînt — vorba lui Caragiale — de părere că e mai bine „a se slăbi”

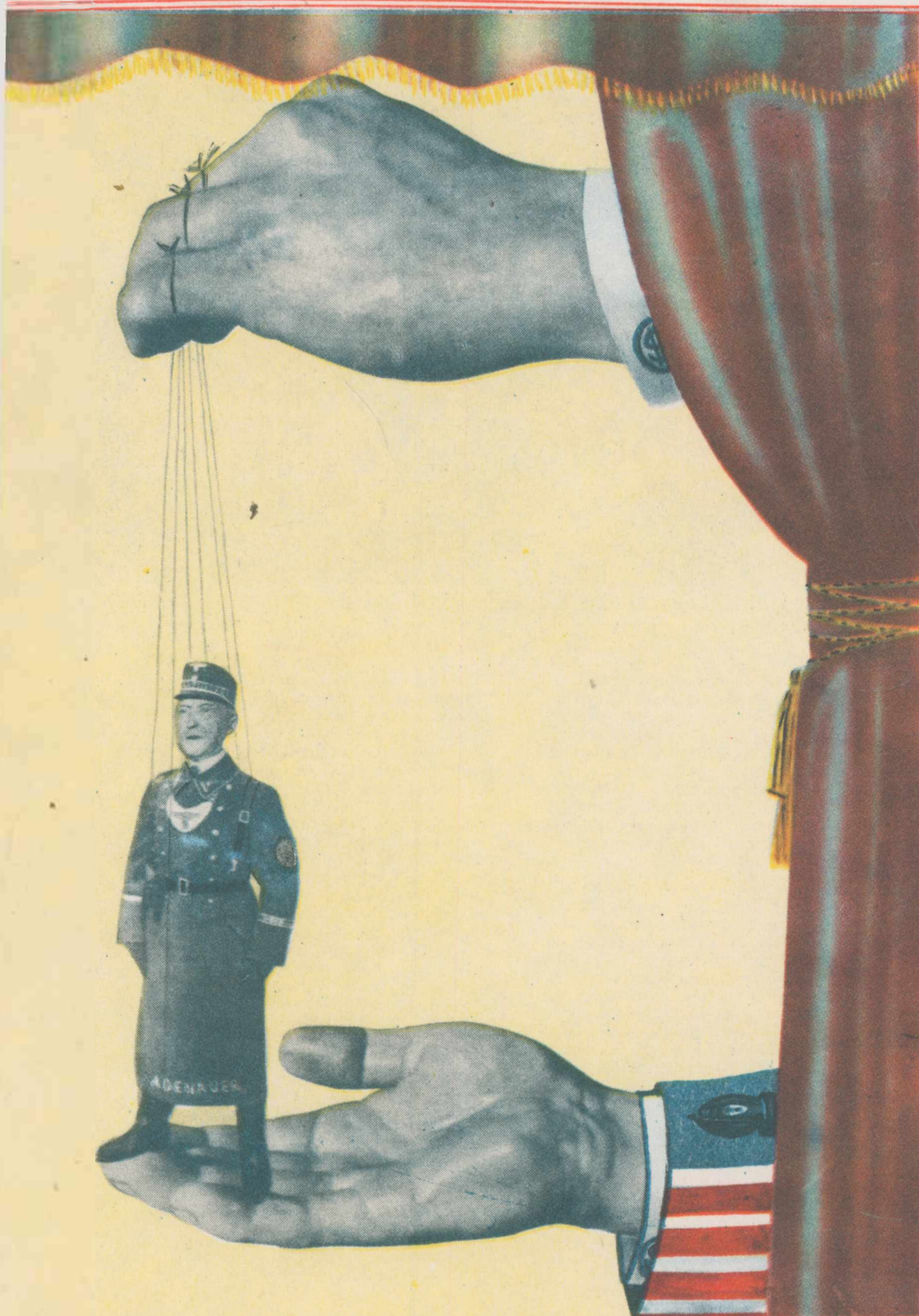

Locul rezervat Angliei in planurile politice americane

Desen de EUGEN MIHĂESCU

TEATRUL DE PĂPUȘI S. U. A.

DE-ALE LOR

Guvernul Faure, care arată față de politica imperialistă aceleași slăbiciuni ca și precedentul guvern Mendès-France, a obținut din partea parlamentului imputerniciri excepționale.

*Cum puteau a nu-i admite
Lui Faure, „puieri excepționale”
Cînd a pornit pe-aceeași cale
Cu... slăbiciuni obișnuite ?*

Palatul Luxemburg din Paris unde au avut loc dezbaterile Consiliului Republicii în problema reînarmării Germaniei, a fost între 1940—1944, cartierul general al lui Goering.

*Pe fostul mareșal și vîndător
La Luxemburg, francezii îl țîn minte
Și de aceea azi refuză să prezinte
Cu toți naștii, arma... pentru-omor !*

STIHUS

Desen de GH. CHIRIAC

MARTE: — De ce nu-mi dai pace ?

UN OM OPERATIV

de MARIN D. MARIN

Acuma, drept să vă spun, oameni de ăștia care-și spun ei singuri operativi, deși treaba lor umblă ca melcul, mai văzusem eu. Nu era musai să viu tocmai la Leordeni ca să aflu încă unul. Dar cum tot mă nimerisem în comună, l-am trecut și pe acesta a catastif. Un funcționar atît de „operativ” de mult nu mai văzusem. Tovarășul Ion Mehedințu lucrător la C.F.R., la vagoane, i-a simțit pe pielea lui „operativitatea”.

Să vedeți cum a fost.

Vine într-o zi tovarășul Mehedințu tocmai de la București, ca să scoată un certificat de naștere pentru băiatul său. I-o fi trebuit omului la buletin sau în altă parte, n-am de unde să știu eu. Dar de trebuit sigur că i-a trebuit. Altminteri nu-i ardea lui să vină cu trenul pînă aici, după o noapte întreagă petrecută la serviciu.

Și cum vă spui, vine tovarășul Mehedințu, îi spune președintelui Sfatului popular ce vînt îl aduce... Acesta îl dă pe mîna contabilului. Contabilul îl ia mai întii și întii cu „vino miine”. Exact ca în cîntecul acela... Parcă mult îi păsa lui că vine omul tocmai de la București!... În sfîrșit, după oarecare tirguială, îi face „reducere” și-i îngăduje să vină la trei după prînz.

Asta, că doar se nimerise să fiu și eu de față, era pe la douăsprezece.

— De ce după trei ceasuri și nu acum, tovarășe? s-a mirat Mehedințu.

— Păi — zice contabilul — acum trebuie să plec la Topoloveni.

— Foarte bine. Du-te, dar mai întii dă-mi mie certificatul.

— Așa crezi dumneata? Păi asta-i treabă de trei

ore. N-o să-mi las eu treburile baltă pentru certificatul dumitale.

Și pînă să se dezmeticească Mehedințu, încălecă pe bicicletă și... dus a fost.

Președintele Sfatului era acolo.

— Cum vine treaba asta, tovarășe? îl întreb eu.

Că lui Mehedințu parcă tot nu-i venea să creadă că-l lăsase, cum e o vorbă, mască. Și nici mie nu mi-ar fi venit a crede, dacă mi-ar fi povestit altul, și n-aș fi văzut eu cu ochii mei.

Președintele ridică din umeri.

— Ce pot să fac? Tovarășul contabil e stăpîn la el, în resortul lui. Pot să mă amestec și să-i fac greutăți în muncă?

Și, nici una, nici două, pleacă și el.

Unde credeți?

La un porc! Tăia un cetățean porcul, și-l poftise și pe dumnealui la pomană.

Acuma și mie-mi place o halcă de șorici proaspăt și o țuiculiță fiartă, dar... fiecare lucru la vremea lui. N-am făcut nimic dacă ne lăsăm treburile baltă și plecăm la ospăț.

A pierdut Mehedințu trei ceasuri încheiate pînă să se înapoieze contabilul?

A pierdut. Ba a mai pierdut și trenul cu care trebuia să se întoarcă la București. Se duse pe pustii odihna de după amiază. Iar noaptea era iar de serviciu.

În sfîrșit, iată că se întoarce și contabilul. Președintele, — tot la porc.

— La mine, zice contabilul, vorba e vorbă. Eu lucrez operativ, nu-mi place să duc oamenii cu foșirlica. În ce an zici

că s-a născut copilul?

Îi spune Mehedințu anul. Într-un sfert de oră certificatul e gata.

Într-un sfert de oră... Și pentru sfertul acesta de oră pierduse Mehedințu mai bine de patru ceasuri.

Cînd l-am întrebat pe „operativul” slujbaş cum de a făcut treaba în cincisprezece minute, cînd spusese că are nevoie de trei ore, — știți ce mi-a răspuns?

— Noi, oamenii muncii din birouri, avem și noi depășirile noastre de normă.

Și la urmă, făcînd cu ochiul către Mehedințu:

— Acum, 'zice, ar fi bună o țuiculiță. Că și eu te-am servit pe dumneata, nu?

Auziți? Mai voia și ciubuc!...

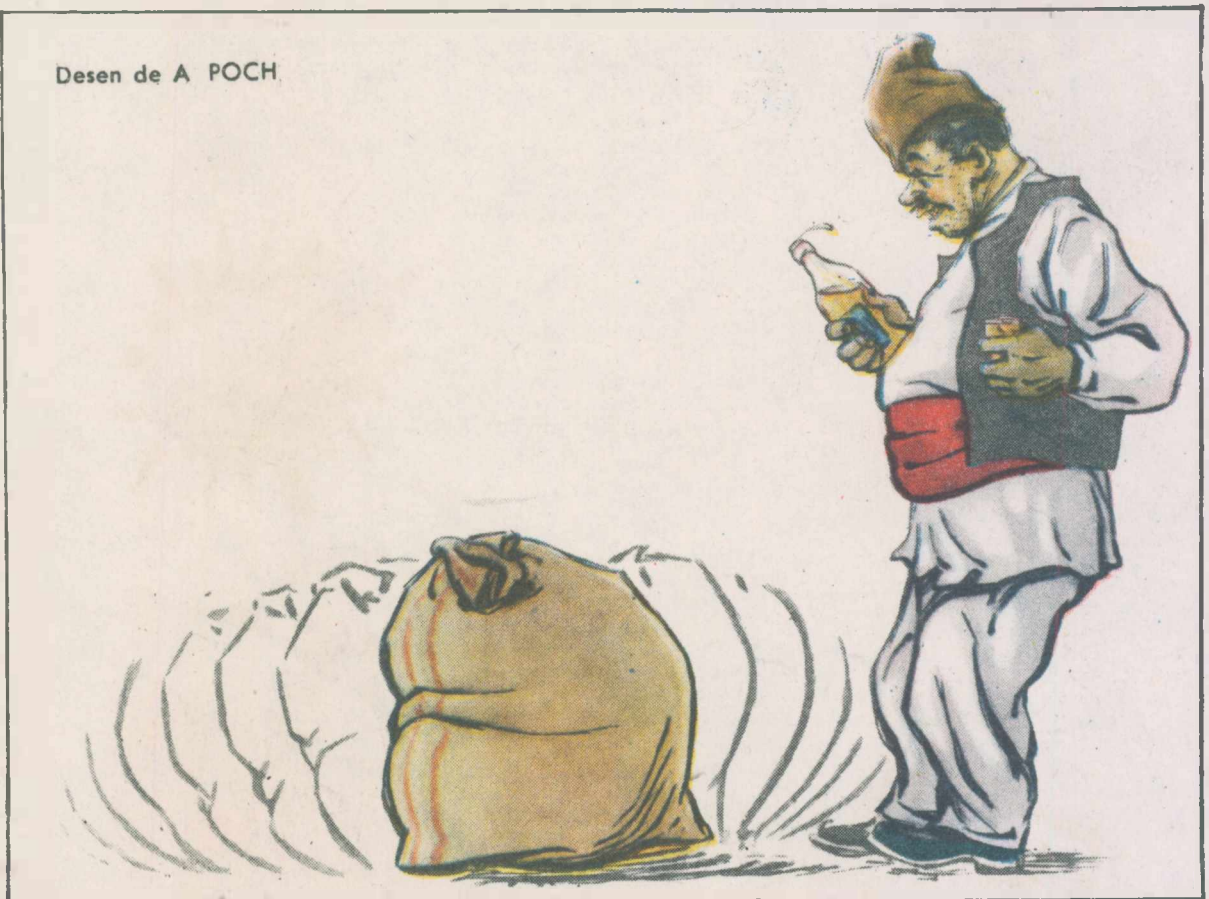
Păi om operativ e ăsta? Om de omenie?

N-a avut dreptate Mehedințu să i-o spună de la obraz?

— Ehe, tovarășe... „contabil”! Ca să eliberezi certificate tip R.P.R. s-ar cuveni ca mai întii și-atii să fii dumneata om tip R.P.R. Da' nu prea ești.

A avut dreptate, sau? Eu zic că a avut.

Desen de A POCH

— În ceea ce privește recolta eu am metoda mea: cu cit o ud mai bine, cu atît crește mai mare!

ȘEFUL FUSESE DECORAT

... dar Kardas nu aflase încă nimic. Știrea apăruse în ziarele de după-amiază.

Kardas se întorsese ca de obicei de la birou, mîncase, se descălțase, își pusese papucii de casă, și, după ce își aprinse o țigară, se apucă să citească gazeta, cînd, deodată... înlemni.

— Ia te uită, drăcie, a fost decorat șeful! — strigă el.

— Și ce înseamnă asta? întrebă soția neliniștită. E bine pentru noi sau e rău?

— Poate fi bine... ba poate fi chiar foarte bine, răspunde Kardas gînditor. Depinde numai de noi... ia dă-mi ghețele.

— Ghețele? Ce să faci cu ele?

— Să mă încălț; doar pentru asta există ghețe.

Își încălță piciorul drept și, febril, începu să-și lege șireturile.

— Sînt sigur că Baranek o să-ți trimită flori!

— Și ce-nseamnă asta? E bine pentru noi sau e rău?

— Poate fi rău, murmură Kardas încălțîndu-și și cealaltă gheată; depinde numai de noi. Trebuie să mă duc la florărie. Tocmai acum și-au găsit să-l decoreze, înainte de întii. Ai ceva bani?

— Am, dar...

— Dă-i încoace. Ce-aș putea să-ți trimit? Trandafirii sînt prea scumpi.

— Poate că e mai bine o floare în ghiveci; se găsesc la piață și o putem îmbrăca în foiță.

— Ai niște idei...! Nu, n-am să-ți trimit flori. „Kardas asta desigur că face afaceri, dacă îi dă lui mina să-mi cumpere flori înainte de zi-întii” — o să gîndească șeful.

— Și asta nu e bine pentru noi?

— Nu e bine.

Kardas își descălță gheata stîngă și își desfăcu șireturile de la cea dreaptă.

— Trebuie să găsim ceva mai mo-

dest, Șeful apreciază mult pe Fistaszek, care are soție, cinci copii și soacră. Am să-ți trimit numai o carte poștală ilustrată.

— Crezi că e bine pentru noi?

— Poate fi bine. Da. Mă duc să cumpăr o ilustrată.

Kardas își legă din nou șireturile de la gheata dreaptă și, în clipa cînd era gata să se încălț și cu cea stîngă, rămase pe gînduri.

— Dar ar putea să spună: „Bine, îl înțeleg pe Fistaszek, care are soție, soacră și cinci copii. Dar Kardas? Are soție în cîmpul muncii și numai doi copii”.

— Crezi că o să gîndească așa?

— Da, cred.

— Înseamnă că e rău pentru noi. Nu?

— Cam rău. Trebuie să ne prezentăm deva mai bine decît Fistaszek.

— Atunci să-ți trimiți o ilustrată cu litere aurițe; costă numai un zlot și jumătate.

— Ce tot vorbești! Te-ai gîndit ce-ar putea să facă Kapka? Kapka o să trimită o telegramă și doar avem același salariu. Îl cunosc eu pe Kapka.

— Și ce-nseamnă asta? E bine sau rău pentru noi?

— Ba poate fi chiar foarte bine, cu condiția ca telegrama mea să ajungă înaintea telegramei lui Kapka.

— Numai că el telegrafiază chiar în clipa asta. Îl cunosc eu pe Kapka.

Kardas sări brusc de pe scaun și ieși în antreu. Își luă grăbit pălăria, își îmbracă paltonul, coborînd scările în goană.

— Stai puțin, unde fugi? Nu vezi că ești încălțat cu o gheată și un papuc? strigă după el soția care gesticula cu gheata stîngă în mînă.

Dar Kardas, astfel încălțat, alergă peste drum la poșta mormîind:

— Dacă-ți trimit o telegramă urgentă, se va gîndi: „Oho, am primit telega-

ma de la Kardas și de la Kapka nimic. Și are același salariu!” Apoi va adăuga: „Ce diferență!”

La telegrame, coada era destul de mare, dar mergea repede. Deodată Kardas îngălbeni.

— Garczek trimite o telegramă urgentă, șopti el la urechea soției care alergase după el cu gheata stîngă învelită în ziar.

— E bine sau rău pentru noi?

— E foarte rău! Șeful se va gîndi: „Garczek a fost primit în serviciu abia în septembrie — și Kardas, care e un funcționar vechi, trimite telegrama odată cu el”. Ce să mă fac acum?

— Încălță-te că ai să răcești! propuse soția cu jumătate glas.

Dar Kardas tocmai ajunsese la ghișeu.

— Fii bună, tovarășă; zise el funcționarei — ce trebuie să fac ca telegrama să ajungă mai repede decît „urgent”?

— O puteți trimite „extraurgent”.

Doriți?

— Vă rog!

Kardas trimise telegrama, își luă soția de braț și se întoarse acasă într-o dispoziție minunată.

— Știi ce-o să zică șeful? O să zică așa: „Cum de-a reușit Kardas să trimită o telegramă înaintea tuturor? O să-l am în vedere!” zise Kardas scoțîndu-și definitiv gheata dreaptă.

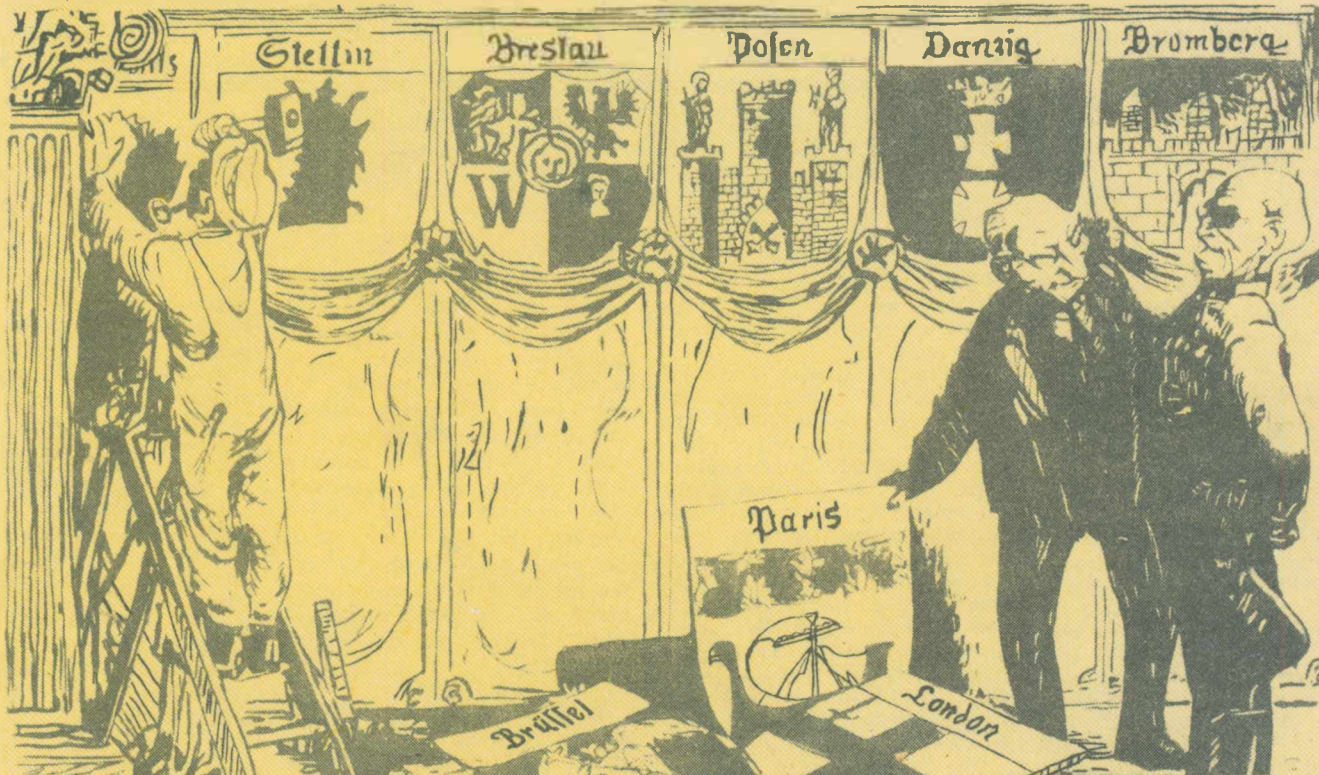
— Și asta e bine pentru noi?

— E mai mult decît bine! E admirabil! se bucura Kardas.

— De la cine naiba poate să fie telegrama asta? Aha, de la Kardas... O să-l am eu în vedere pe Kardas asta! zbiră șeful trezit din somn la ora trei noaptea de către poștaşul care îi aduse telegrama extraurgentă.

In romînește de TH. HOLBAN

Președintele Bundestağului vest-german a dat dispoziție să se așeze în holul parlamentului stemele orașelor poloneze din apus.

— Cu acestea vom mai aștepta.

Desen de SZYMON KOBYLINSKI

Crisibi

AVIZ AMATORILOR!

